

ת"פ 54239/12/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד מוסא קדמאני, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 54239-12-17 מדינת ישראל נ' קדמאני(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י פמ"י פלילי
נגד
מוסא קדמאני (עציר) - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד מחמד מחמוד

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה לעונש. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 11.12.2017 בשעות הערב שהו כוחות משטרה בפעילות מבצעית בשכונת א-טור בירושלים סמוך ל"בית אורות". במהלך הפעילות זיהו כוחות המשטרה כי אחד הכבישים הסמוכים נחסם בצמיגים בוערים ואבנים. כוחות המשטרה נעו בשטח ומנעו תנועת כלי רכב בציר ושני שוטרים נכנסו לסריקה בסמטה סמוכה. בעוד שני השוטרים מתקדמים בסמטה, כיוון אליהם הנאשם כוורת זיקוקים וירה ממנה זיקוקים לעברם ממרחק עשרים מטרים. הזיקוקים התפוצצו בסמוך לשוטרים, ואחד מהם, ירה מנשקו האישי לעבר המשיב ופגע בו ברגלו כדי להסיר את הסיכון הנשקף ממנו. בגין כל אלה הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 274(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 בצירוף סעיף 25 לחוק, ומעשה פזיזות ורשלנות בחומר לקיח, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש לקבוע מתחם ענישה שבין 18 ל-36 חודשי מאסר, כשיש להטיל על המשיב עונש שלא יפחת מ-22 חודשים, מע"ת וקנס, לנוכח חומרת הנסיבות וכן לנוכח הודאתו החלקית (כפי שעלה מהתסקיר) ולנוכח המלצת שירות המבחן.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש באורך תקופת מעצרו עד היום. הסניגור היפנה להודאת הנאשם, נטילת אחריותו, היותו צעיר נורמטיבי ללא עבר פלילי, ולכך שהנאשם נפצע פציעה לא פשוטה עקב האירועים נשוא כתב האישום.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם רווק כבן 22 ממזרח ירושלים. הוא עצור מיום 11.12.2017. הוא הבכור במשפחתו והוריו התגרשו ונישאו בשנית. הוא סיים 12 שנות לימוד והשתלב בשוק העבודה בעבודות מזדמנות בתחום המלונאות. בשל עיסוקו של אביו בתחום הצילום העיתונאי התכוון ללמוד ולהשתלב בעבודה בתחום זה ואף סייע בפועל לאביו בעבודתו. הנאשם הכחיש את העבירות המיוחסות לו וטען כי נקלע למקום בשל רצונו לסקר את האירועים, אך לא היה שותף להם. שירות המבחן מצא כי הנאשם הביע עמדה קורבנית תוך שהדגיש את פציעתו באירוע. שירות המבחן סבר כי הנאשם מנסה להציג חזות טובה יותר של חייו מאשר קיימת בפועל, ולנוכח מאפייני אישיותו, נטייתו לאימפולסיביות ועמדותיו, סבר שירות המבחן כי נשקפת מן המשיב רמת סיכון להתנהגות עבריינית חוזרת. שירות המבחן העריך כי ענישה מוחשית של מאסר בפועל עשויה להציב לנאשם גבולות, כמו-גם מאסר מותנה ארוך ומרתיע שעשוי להפחית את הסיכון בעניינו.

יצוין כי בפתח הטיעונים לעונש הבהיר הסניגור כי הנאשם לא הובן כראוי ע"י שירות המבחן, והוא עומד מאחורי הודאתו והוא נוטל אחריות מלאה למעשי כפי שגם אמר הנאשם לפניו והביע חרטה על המעשים.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על ביטחון הציבור והסדר הציבורי ושמירה על שלום גופו ונפשו של אדם. כמו כן פוגעים המעשים בערך חייהם של אנשי כוחות הביטחון שעושים לילות כימים להגן על הציבור ולשמור על ביטחונו. הפגיעה בערך גבוהה כאשר ישנו ניסיון ממוקד לפגוע בכוחות הביטחון כפי שהיה במקרנו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשם היה מצויד בכוורת של זיקוקים, אותה כיוון ישירות לעבר שני שוטרים במרחק של 20 מטרים שעה שמילאו את תפקידם. לא יכול להיות ספק כי מטרת המעשה הייתה לפגוע פיזית בשוטרים שביצעו מלאכתם וסרקו את האזור שנחסם מבעוד מועד - כך שבהחלט מדובר בתכנון האירוע; הנזק שצפוי היה להיגרם מירי הזיקוקים ממרחק כה קצר יכול היה להסתיים באופן קטלני או לכל הפחות בפציעות קשות לשוטרים; בפועל לא נגרם לשוטרים נזק, אך בשל עוצמת האירוע הם עצמם נאלצו להשתמש באש חיה, שבסופו של דבר הביאה לפציעתו של הנאשם, כך שהנאשם טעם בעצמו טעמה של המרקחת שרקח לשוטרים גם אם בעקיפין; הנאשם בתחילת שנות העשרים לחייו וחזקה עליו, כאדם בוגר שידע את שעשה, ובוודאי שיכול היה להימנע מן המעשה.

מדיניות הענישה הנוהגת - ברגיל, בית משפט זה דן בעניינם של מפרי סדר המשתתפים בהתפרעויות ומבצעים ידוי אבנים ובקבוקים לעבר כוחות הביטחון. אלא שבענייננו מדובר בנסיבות חמורות בהרבה מאשר ידוי אבנים ואף בקת"בים, שכן מדובר בשימוש בחומר נפיץ מעין רקטי הנורה לעבר בני אדם, שפוטנציאל הנזק שלו גדול בהרבה מנזקה של אבן, בוודאי מהמרחק שבו בוצע הירי. רמת הענישה הנוהגת בנסיבות של התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים עומדת על מאסר ממש שאינו פוחד מ-5 חודשים. הפסיקה ידועה ומפנה בהקשר זה עפ"ג (י-ם) 3148-02-16 מ"י נ' **ג'ועבה** (מיום 24.2.2016); עפ"ג (י-ם) 30191-02-15 מ"י נ' **אגרוף** (31.3.2015); עפ"ג (י-ם) 21523-08-15 מ"י נ' **ענאתי** (מיום 14.10.2015), והפסיקה שלי שאמצה ברגיל בנסיבות שכאלו מתחם שבין 6 ל-15 חודשי מאסר וענישה שלא פוחתת מ-6 חודשי מאסר.

בת"פ (י-ם) 51510-07-14 מ"י נ' **אבו חדיר** (מיום 2.11.2014) הגיעו הצדדים להסדר "סגור" של מאסר למשך 8 חודשים וענישה נלווית, לנוכח תסקיר חיובי שהוגש. באותן נסיבות השתתף הנאשם בהתפרעות על-רקע הפרות סדר שנבעו מחטיפת שלושת הנערים ורצח הנער מחמד אבו חדיר, כאשר שם במהלך ההתפרעות נשא הנאשם כוורת זיקוקים וירה לעבר השוטרים. הוא הואשם בהתפרעות וניסיון תקיפת שוטרים. מדובר בנאשם ללא עבר. אמנם מדובר בנסיבות דומות, אך בהסדר "סגור" המלמד על הענישה המינימלית שיש להטיל, לטעמי, בנסיבות מעין אלו. מנגד, בת"פ (מחוזי י-ם) 273-10-15 מ"י נ' **מורזיק** (מיום 30.1.2017) קבע כב' הנשיא פרקש מתחם ענישה שבין 24 ל-28 חודשי מאסר בנסיבות חמורות יותר, שבהן השתתף הנאשם בהתפרעות חמורות שבהן ידה אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים.

לטעמי יש לגזור מנסיבות אלו מתחם ענישה גבוה יותר לענייננו שכן מחד אין מדובר בהתפרעות אך מאידך מדובר בירי חם לעבר שוטרים. הסניגור היפנה לת"פ 65999-07-17 מ"י נ' **אבו גאנם** (מיום 24.12.2017), שם נקבע מתחם שבין 10 ל-30 חודשי מאסר בנסיבות חמורות יותר, כשבסופו של דבר נגזרו על הנאשם שם 11 חודשים.

אציין, כי ברע"פ 5370/14 **פלוגי** נ' מ"י (מיום 9.6.2015) קבע בית המשפט העליון, כי "עבירות של תקיפת שוטרים והתפרעות חמורות, ובית המשפט נדרש להגיבלהן בענישה קשה".

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 8 ל-20 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם נעדר עבר פלילי, בתחילת שנות העשרים לחייו, ואך ברור כי עונש מאסר יגרום לו נזק; הנאשם נפצע בשל ביצוע העבירה לאחר שנורה ע"י כוחות הביטחון; הנאשם אמנם הודה במיוחס לו ועל סמך זאת הורשע, אלא שבפני שירות המבחן הנאשם טען כי לא ביצע את המעשים והביע עמדה קורבנית ביחס לנסיבות. הנאשם תיקן את דבריו לפני בהקשר זה.

המיקום במתחם - לנוכח כל האמור יש להעמיד את הנאשם מעבר למחצית המתחם שקבעתי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו;

עמוד 3

- ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו;
- ג. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 152 לחוק העונשין או כל עבירה אחרת כלפי שוטרים (למעט עבירה לפי סעיף 274 לחוק העונשין) בתוך שלוש שנים משחרורו;
- ד. קנס בסך 5,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.5.2019, או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים בכל 1 בחודש בחודש החל מ-1.5.2019. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.
- ה. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע, לרבות עבירה של התפרעות במשך שנתיים מיום שחרורו, או 30 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

שב"ס יחתים כעת את הנאשם על ההתחייבות טרם החזרתו לבית המעצר.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ח, 07 מאי 2018, במעמד הצדדים.